

"Krštenje je početak nade"

Nakon ljetnog odmora u srpnju, papa Franjo ponovno se osvrnuo na kršćansku vrlinu nade u svome javnom obraćanju 2.kolovoza.

28.08.2017.

Draga braćo i sestre, Dobro jutro!

Bilo je vremena kad su crkve bile okrenute prema istoku. Ušli biste u svetu građevinu kroz vrata sa zapadne strane, hodajući kroz sredinu prema istočnom djelu. To je

bio važan simbol za stariji svijet, alegorija koja je kroz povijest postupno izumrla. Mi muškarci i žene novijeg doba smo manje naviknuti držati se velikih znakova kozmosa, jedva da uopće primijećujemo takvu vrstu detalja. Zapad je glavna točka zalaza Sunca, tamo se svjetlo gasi. Istok je mjesto gdje su sjene nadvladane prvim zrakama jutra što nas podsjeća na Krista, Sunce visoko na vrhu horizonta (cf. Lk 1:78)

Drevni obredi krštenja zahtjevali su od katekumena da izgovore prvi dio vjerovanja držeći pogled prema zapadu. U tom stavu upitani su: “Odričete si se Sotone, njegove službe i djela?”- budući kršćani ponavljaju u jedan glas :”Odričem!” Nakon toga oni se okreću prema oltaru, u smjeru istoka gdje se svjetlo rađa, te su ponovno upitani :”Vjerujete li u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga?” Oni odgovaraju: “Vjerujem”

U novije doba dio ovog obreda se izgubio, izgubili smo osjećaj za jezik kozmosa. Naravno dio Apostolskog vjerovanja je napravljen prema ispitivanju prilikom krštenja, što je pravilan način slavlja više sakramenata. Kako god njegova važnost ostaje netaknuta. Što znači biti kršćaninom? Znači gledati prema svjetlu, živjeti prema Apostolskom vjerovanju u svjetlu, ako je svijet obavijen tamom i sjenom.

Kršćani nisu izuzeti od vanjskih i unutarnjih sjena, ne žive izvan svijeta. Milošću Božjom primljenom krštenjem oni su usmjereni muškarac i žena, ne vjeruju u tamu već samo da svjetlo na kraju dana samo slabi. Oni ne podliježu noći, već vjeruju u svitanje. Nisu poraženi smrću, već žude ponovno se uzdignuti. Oni se ne boje zla, jer vjeruju u beskonačne mogućnosti dobra. To je naša kršćanska nada, svjetlo Isusa, spasenje koje nam Isus

donosi sa svjetlom koja nas spašava od tame.

Mi smo ti koji vjerujemo da je Bog naš Otac, to je svjetlo! Mi nismo siročad, mi imamo Oca koji je ujedno i naš Bog. Mi vjerujemo da je Isus sišao među nas, da je kušao naš život, da je bio iznad svega prijatelj najsiromašnijima i najslabijima, to je svjetlo! Mi vjerujemo da Duh Sveti djeluje neprestano za dobrobit čovječanstva cijelog svijeta, i da se i najgorje patnje u povijesti mogu prevladati. To je nada koja nas budi svakog jutra! Mi vjerujemo da svaka privrženost, svako prijateljstvo, svaka dobra čežnja, svaka ljubav, čak najmanji i zanemareni će jednoga dana pronaći ispunjenje u Bogu. To je snaga koja nas potiče da prigrlimo naš život s oduševljenjem! Naše uzdanice su, živjeti u nadi i živjeti u svjetlu. Svjetlu od Boga našeg Oca, svjetlu Isusa Spasitelja, svjetlu Duha

Svetoga koji potiče ići naprijed kroz život.

Postoji još jedan lijepi znak liturgije krštenja koji nas podsjeća na važnost svjetla. Na kraju obreda , roditelji – ako se radi o djetetu, ili krštenik sam – ako je odrastao, dobiva svijeću koja je zapaljena od pashalne svijeće. To je velika svijeća koja se na Uskrsnu noć nosi u posve mračnu crkvu, njome se iskazuje misterij Isusova Uskrsnuća. Od te svijeće svatko pali svoju svijeću i prosljeđuje plamen onima oko sebe. U tom znaku prikazano je širenje Isusova uskrsnuća u životu svih kršćana. Život Crkve, radije bih rekao jaču riječ jest “kontaminacija” svjetlom. Što više svjetla od Isusa mi kršćani imamo, više Isusova svjetla jest u životu Crkve, ona je više živa. Život Crkve jest “kontaminacijom” svjetlom.

Najljepše ohrabljenje koje možemo jedni drugima dati jest prisjećanje na naše krštenje. Želio bih vas upitati, koliko vas se sjeća datuma vašeg krštenja? Nemojte odgovoriti jer bi se mogli osjećati posramljeni! Razmisli, ako se ne sjećaš danas imaš zadaću. Otiđi do svoje majke, oca, tete, strica, bake ili djeda i pitaj ih :”Koji je datum moga krštenja?” I nemoj ga nikad zaboraviti! Jeli to jasno? Hoćeš li to učiniti? Današnji zadatak je doznati i zapamtiti datum svoga krštenja, koji je datum tvoga ponovnog rođenja. To je datum svjetla, datum kad smo “zaraženi” Kristovim svjetlom. Mi smo se rodili dva put, prvi put kad nas je majka dovela na svijet i drugi put zahvaljujući Kristu na obredu krštenja. Tada smo umrli da bi živjeli kao djeca božja u ovome svijetu. Tamo smo postali ljudi kakvima se nismo mogli ni zamisliti. Zato je vrlo važno da raširimo divan miris krštenja, koji je stavljen na nas na

dan našeg krštenja. U nama živi i djeluje Isusov Duh, prvorodeni od mnogo braće i sestara, i u svima onima koji se opiru neizbježnoj tami i smrti.

Koja je to milost kada kršćanin istinski postane “cristo-foro” što u prijevodu znači “Isusov nositelj” u svijetu! Prije svega takvi istinski cristo-fori mogu se prepoznati situacijama kad proživljavaju tugu, očaj, tamu ili mržnju, na temelju mnogo detalja. Od svjetlosti koju kršćanin čuva u svojim očima, od smirenosti koja nije podcjenjena čak i u kompliciranim situacijama, od želje da se ponovno voli iako se doživjelo razočarenje. U budućnosti, kada scenarij našeg života bude napisan, što će to reći o nama? Dali smo bili sposobni živjeti u nadi ili smo vlastito svjetlo zatomili? Ako smo bili iskreni prema našem krštenju, širiti ćemo svjetlo nade-krštenje je početak nade, nade od

Boga- , koju ćemo moći prenositi
budućim generacijama što je ujedno i
bit života.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/krstenje-
je-pocetak-nade/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/krstenje-je-pocetak-nade/) (9.08.2025.)